

Νάτος, ἤλθε θριαμβεύων μὲ δρό μάγουλα σάν μῆλα,
δῶσωμεν πρὸς τοῦτον μόνον
τὴν φωνὴν τῶν ἀφρόνων,
νὰ γενῆ θεσμῶν ἀρρήτων γλυκυτάτῃ Φιλομήλῃ.

Π. — Τὸν παπποῦν μας τὸν ἐρίφην,
τὸν σοφὸν ἀρχαιοφίφην,
δπου ἴστους θετικούς ἐμμένει
κί ἔπροσκύνησε τεμένῃ,
κί ἔκει μέσα τῶν πολέμων τὴν λαμπρότητ' ἀντηγάκλα,
δεῖτε ράνωμεν μὲ κρῖνος, μαρουλόφυλλα κί ἀνδράκλα.

**Ἐμφανίζεται δευτὸς
ὁ μεγάλος Σιγνώλες.**

Φ. — Νὰ κί ὁ Ζαήμης ἐρχεται, καθύμενε Περικλέτο,
κί ἑτοίμασε μπουκέτο,
Δὲν πρέπει νὰ πικράνωμεν
τὸν ἄλαλον σταμύλον,
δεῖτε καὶ τοῦτον ράνωμεν
διὰ τριανταφύλλων.

Π. — Δὲν πρέπει μὲ παράπονο καὶ τοῦτος ν' ἀπομείνῃ,
ρῖε κανένα γηασίμῃ, κανένα μπουγαρίνῃ.
Καὶ τοῦτος ἀνεκρίνεται κατὰ πολλὰ τὸ κράτος
καὶ ἴστῃ σοφίας του τὸ φῶς σάν χρυσαλλίς ἐτάχῃ...
αὐτὸς καθὼς δὲν ὀμιλεῖ κί εἶναι καὶ μουστακάτος
μοφ φαίνεται, βρε Φασουλή, μακρμποῦνι μὲ μουστάκι.

Φ. — Ἄς εἰμποροῦσ' αὐτὴ τῇ γῆ, τῆς δόξης τὸ σαράβαλο,
νὰ τῶπναι μ' ἀνθορογῆ σάν τὸν Ἡλιοβάβαλο,
κί ἔδω νὰ γράψω μιά φυλλὴ πολεμιστῶν ἐτάχῃ,
ποῦ τὸν ντουῆ συνειθίσει ἴστὰ πόδια νὰ τὸν γράφῃ.

**Συμβούλιον Ἱπουργικὸν
ἀπόκρυφον καὶ μυστικόν.**

Εἰς Συμβούλιον συνήλθε τὸ Κουβέρνο τῶν φωστήρων
μὲ τετῆρα φορτωμένον,
τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων
ἀσφαλῶς ἀμπαρωμένων.

Ὁ Ρωμάνος ἄνω κάτω
μ' ἕνα πόδρο μυρωδάτο.

Τὸ μονάκλ τοῦ κατεβάζει σκέψεις διπλωματικὰς,
γοητεύ' ἢ λαλιά του,
κί ἔκανε τὰ σγολία του
ἴστὰς δικάς μας τὰς συμβάσεις καὶ ἴστὰς Ἄγγλο-Ρωσ-
(σικὰς.

Νάτος πλήρης εὐξίας
κί ὁ Θανάσης Εὐταξίας
μ' ἕνα φέρτωμα βαρὺ,
καὶ σκιρτοῦν γραμμάτων ἔδη
δταν μέσα προχωρῆ
τὸ σοφὸ παππαδοπαίδι.

Μὲ τοὺς ἄλλους μπαίνει μέσα
κί ὁ Βουδούρης ἑλὸς βία,

κί ἔγνα μόλα κί ἔγνα λέσα
ν' ἀμολάρ' ἢ σακαμπαβία.

Καπετάνιο σάν καὶ τοῦτον ἡ φορτοῦνα δὲν τὸν πνάνει,
καὶ τοῦ λὲν γνωστοὶ καὶ φίλοι:
ἐκὼρ Βασιλῆ, κὼρ Βασιλῆ,
πρόσεχε μὲ τοὺς Ναυτικούς μὴ τὸ πάχος σου φεράνῃ».

Κί εἰς ἐνὸς κί εἰς ἄλλου χέρι
βελτιώσεων τετῆρι,
ποῦ θὰ γίνῃ βουρλισία δυνατὴ ἴστὰ Παρλαμέντα
κί ἄνω κάτω θέλλουον ἔλα τοῦ μωαλοῦ τὰ παρτιμέντα.

Σώματ' Ἀστυνομικά
κί ἄλλα τέτοια ξαφνικά,
νέος κληρος, νέα φῶτα,
κί ὄχι μοῦχλα σάν καὶ πρῶτα.

Νέοι πόροι, νέαι θέσεις,
καὶ προῦπολογισμοί,
καὶ τοῦ κράτους διαίσεις
καὶ πολλαπλασιασμοί.

Ὡ μράκολα μεγάλα ποῦ θὰ ὄῃ τὸ Παρλαμέντο,
κί ἔλ' αὐτὰ χωρὶς παραδῆς, κί ἔλ' αὐτὰ μὲ φαλιμέντο.
Ὡ γλυκὺ καὶ μάγον μέλος
ἄλλῃς νέας καραμουζίας,
ὡ συνέχεια καὶ τέλος
τῶν προδῶν τῆς μουφλούζας.

Συνεδριάσεις ἀρχίζει, συζητοῦνται τὰ καὶ τὰ,
ἔλ' οἱ κλάδοι κορυθισμένοι σάν Ἑγγιλέκια, ρολόγια,
ὁ δὲ Κόντης σάν Ἀμλέτος κἀτι μὲν μελετᾷ,
τί διαβάσεις; τὸν ῥωτοῦνε, καὶ τοὺς λέει «λόγια λόγια».

Συνεδριάσεις ἀρχίζει μυστικότητος πολλῆς,
δταν δίνῃ μιά τῆς πόρτας ὁ νευρώδης Φασουλής,
κί ἄνθη δρέψατε, φωνάζει, παπαρούνας κί ἀνεμῶνας
ἴστου Μαΐου τοὺς λειμῶνας,
κί ὄλοι στέψατε τὸν Κόντη, ποῦ σάν ἄνθος τώρα κλίνειν
καὶ τὸν τριγυρίζουν κρῖνοι,
κί ἄς τὸν ποῦν τὰ χεῖλῃ νέων καὶ γερόντων καὶ παιδιῶν:
«ἔσπρο τριανταφυλλάκι, Βασιλῆ τῶν λουλουδιῶν».

Φῶναῖε κί ὁ Περικλέτος: «ὦχ! ἀς φέξῃ κί ἔξω νοῦς»,
καὶ τοὺς ἔρρανε κί ἔκρινος μὲ δαυκία καὶ μαϊντανούς.

Λόγια τῆς Πλόρη, ὀηλαθὴ τῆς ὥρας Διηγῆματα,
θαλασσινὰ, λαχταριστὰ, λαμπρὰ καλλιτεχνήματα.
Ὁ Καρκαθίτσας ἔγραψε, μὴ πένα κλασικὴ
Ἑλληνικῆς ἱμνιούσεως κί ἄριστοτιχνικῆ,
ποῦ μίς ἴστὰς λέξεις τῆς ὀργῆ καὶ ὠντανεῦ ἢ πλάσις
κί ὁ κόσμος τῆς θαλάσσης,
κί εἰς τοῦτο τὸ πρωτόπονον κί ἄβητανον βιβλίον
θαυμάζεις τὸ μυκόμενον τοῦ πόντου μεγαλιῶν.

Τοῦ Γράνῃ τοῦ Καμπούρογλου μεταφρασις χρυσῆ
τῶν ποιημάτων Χάινε τῶν ἐξελληνισθέντων,
κί ἐν τῇ γλαφυρότητι καὶ τῇ γερῇ περιουσίᾳ
εἰς μερικὰ τῶν καθ' ἡμᾶς σοφῶν ἐφαρμοσθέντων.
Δεῖτε τὸν τόρον ἴδωμεν κί αὐτῶν τῶν ποιημάτων
τιμῆματα πολυφίλητον ἐργάτην τῶν γραμμάτων.